

**Dialóg sestry Márie z Kríža so zosnulou sestrou Gertrúdou odкрýva realitu očistca.
Svedectvo je svetovo známe a preložené do mnohých jazykov.**

Zomrelá rehoľníčka svedčí o očistci

Elisa Sophie Clementine Hebert, narodená 01. 12. 1840 v St. Georges, diecéza Coutances, rehoľným menom **Mária z Kríža**, zomrela 11. 05. 1917 v Cherbourg, v 76 rokoch života.

Sestra **Gertrúda**, rehoľníčka, druhé meno Mária, zomrela v roku 1871 v 36 rokoch života.

Mária z Kríža:

„Ste diabol?“ – Na túto desivú otázku dostáva Mária z Kríža túto odpoveď:

Gertrúda:

„Ale nie, to nie som. Ešte raz Vám hovorím, že zo mňa nemáte mať strach. Neuvidíte ma v mojich mukách, ale neskôršie, až budete mať viac duševnej sily, uvidíte duše v očistci a aké hrozné! Ale nemyslite na to, aby ste sa strachovali. Pán Boh Vám potom prepožičia potrebnú silu a odvalu a všetko potrebné na vyplnenie Jeho najsvätejšej vôle. Budem Vás sprevádzať tak, dlho, dokiaľ neprídete do neba. Budem sa za Vás prihovárať, uvidíte, či sú duše v očistci nevďačné.“

Na otázku, či je to pre ňu trest, že Gertrúda hľadá u nej pomoc, bolo jej povedané:

Gertrúda:

„Nie, skutočne nie. Mám tým nájst' uľahčenie pre seba a Vy sa tým máte posvätiť.“

Mária z Kríža:

„Mňa tieto veci tak prekvapujú, že neviem, čo si mám o tom myslieť. To predsa nie je niečo obyčajného, takto Vás počúvať.“

Gertrúda:

„Dobre rozumiem Vášmu zdráhaniu. Keď ale Boh dovolil, aby som týmto spôsobom našla uľahčenie pre seba a Vy sa tým máte posvätiť? Určite budete mať so mnou súcit, či nie? Až budem vyslobodená, urobím pre Vás viac, ako Vy pre mňa. Je mnoho vecí, ktoré by som Vám mala povedať, ale nesmiem. Musíte sa ma sama pýtať, potom Vám budem môcť odpovedať.“

Mária z Kríža:

„Čo ste poslednýkrát mysleli tým, keď ste hovorili o veľkom a malom očistci?“

Gertrúda:

„Chcela som Vám povedať, že sú rôzne stupne očisty. Veľkým očistcom sa volajú tie miesta, kde sú duše vinami najviac obťažované. Dva roky som tam trpela hrozné bolesti a nemohla som vo svojom utrpení dať jedinú zmienku o sebe.

Potom nasledoval rok, kedy ste ma počuli nariekať. Bola som tam ešte vtedy, keď som s Vami hovorila. Od sviatku Zvestovania Panny Márie som v druhom očistci. V ten deň som po prvý raz uvedela Pannu Máriu! V prvom očistci Ju nikto nevidí. Jej pohľad dodáva odvahy. Naša dobrá Mamička k nám hovorí z neba. Zatiaľ, čo sa na ňu dívame, zmenšujú sa naše bolesti.

O rôznych stupňoch očistca Vám môžem dať vysvetlenie, nakoľko som sama všetkým prešla.

Vo veľkom očistci sú rôzne stupne. Na najhlbšom a najbolestnejšom, ktorý je dočasným peklom, sú hriešnici, ktorí sa vo svojom živote dopustili strašných zločinov a v tomto stave ich prekvapila smrť. Sú zachránení takpovediac zázrakom – často modlitbami rodičov, alebo iných osôb! Niekedy sa nemohli ani vyspovedať a svet ich má za stratených. Ale Boh, nekonečné Milosrdenstvo, im v okamihu smrti dal na záchranu potrebnú milosť, ako odmenu za niektorý z dobrých skutkov, ktoré za svojho života vykonali.

Pre tieto duše je očistec hrozný. Rovná sa peklu, s tým rozdielom, že zatiaľ, čo tam Boha preklínajú, v očistci Ho duše chvália a ďakujú Mu za svoju záchranu.

Potom prídu tie duše, ktoré nespáchali také zločiny, ako prvé, ale boli ľahostajné k Bohu a trpia neslýchané muky. Sú celkom opustené, bez pomoci modlitby! Aj keď sa za ne niekto modlí, nemajú na ovocí modlitby účasť.

V tomto očistci sú aj vlašné osoby rehoľné, ktoré svoje povinnosti zanedbávali! K Pánu Ježišovi boli ľahostajné.

Tu sú aj kňazi, ktorí nerozmnožovali lásku k Pánu Bohu v dušiach im zverených a neplnili svoje povinnosti s posvätnou bážňou, príslušnou Božiemu Majestátu. Na tomto stupni som bola aj ja.

Jedna jediná ľahostajnosť osoby Bohu zasvätenej trápi Pána Ježiša oveľa viac, ako ťažké hriechy Jeho nepriateľov.

V malom očistci sú tie duše, ktoré zomreli v stave ľahkých hriechov, alebo tie, ktorým boli ťažké hriechy odpustené, ale nedali Bohu za ne plné zadosťučinenie. Aj v tomto očistci sú rôzne stupne, podľa zásluh jednotlivých duší.

Očistec duší zasvätených, alebo takých, ktoré dostali viac milostí ako iné, je dlhší a bolestnejší, ako duší prostredných.

Napokon máme očistec túžby. Tomu ujde len veľmi málo duší. To sa podarí len tomu, kto na zemi horúcim srdcom túžil po hľadení na Boha. A to je niečo veľmi vzácného, vzácniejšieho, ako by si niekto myslel, lebo mnohí ľudia – aj zbožní – sa dobrého Boha obávajú a nemajú príliš túžbu po nebi.

Aj tento očistec má svoje bolestné martýrium, podobne ako druhé stupne očistca. Byť zbavený pohľadu na Ježiša, to je nepredstaviteľné utrpenie.“

Mária z Kríža:

„Poznajú sa duše v očistci navzájom?“

Gertrúda:

„Určite, ale tak, ako sa duše môžu poznať. V druhom svete už nie sú mená. Zem a očistec sa nedajú porovnať. Len čo je duša oslobodená od smrteľnej schránky tela, zapadne do hrobu aj jej meno.“

Mária z Kríža:

„Čo je vlastne očistec?“

Gertrúda:

„To Vám môžem len nedostatočne objasniť. A Vy tomu porozumiete len do tej miery, koľko svetla Vám k tomu prepožičia Boh. Ale už to málo, čo Vám o tom môžem povedať, čo je to v porovnaní so skutočnosťou? Sme tu stratení vo vôli Božej. Na zemi, aj keď je niekto akokoľvek dokonalý, predsa si ponecháva vlastnú vôľu. Čo sa nás týka, nemáme už vôľu. Poznáme a dokážeme si oznamovať len to, čo sa páči Bohu a ináč nič.“

Mária z Kríža:

„Hovoria medzi sebou duše v očistci?“

Gertrúda:

„Duše sú spojené spôsobom duchov, keď to Boh dovoľí, ale bez používania slov.“

Mária z Kríža:

„So mnou však hovoríte!“

Gertrúda:

„Pravdaže! Či ste duch? Či by ste mi rozumeli, keby som nehovorila slovami? Čo sa mňa týka, rozumiem Vám, aj keby neprešlo cez Vaše pery jediné slovo. Taká výmena myšlienok medzi duchmi a dušami je bežná v tele. Keď napríklad máte dobrú myšlienku, prianie, sú Vám dané Anjelom Strážnym, alebo niektorým svätcom, niekedy Bohom samým. Toto je teda reč duší.“

Mária z Kríža:

„Kde je očistec?“

Gertrúda:

„V strede zemegule, blízko pekla. Duše sú tam zhromaždené – ak ich prehliadneme – na pomerne malom, úzkom, tesnom priestore, možno povedať, nakoľko ich je na milióny. Koľko miesta však potrebuje jedna duša? Denne ich na tisíce pribúda a väčšina z nich tu je 20-40 rokov, niektoré na dobu oveľa väčšiu, druhé zase na kratšiu!

Hovorím to podľa toho, ako sa to počíta na Zemi – tu je však všetko iné!

Keby ľudia vedeli, čo je to očistec a čo myšlienka, že sa tam dostali vlastnou vinou!!! Som tu už 8 rokov, zdá sa mi to však ako 10.000 rokov! Ó, môj Bože, povedzte to Vášmu duchovnému vodcovi! Nech sa mojim prostredníctvom dozvie, akým utrpením je toto miesto, aby to ešte v budúcnosti kládol duším na srdce!

Mohol sa sám na sebe presvedčiť, aký veľký úžitok prináša p o b o ž n o s ť za duše v očistci. Boh často udelí viac milostí na prímluvu týchto trpiacich duší, než skrze svätých.

Ak chce niekto niečo celkom určitého dosiahnuť, nech sa obracia na tie duše, najmä na tie, ktoré vrúčne uctievali Pannu Máriu, a táto dobrá Matka ho vyslyší, lebo by rada videla tie duše vyslobodené. Potom Vám bude môcť duchovný vodca povedať, že nepochodil zle.

Sú tiež duše, o ktorých možno povedať, že sa v očistci temer nezdržujú!!! Tak napríklad ja Vás môžem sprevádzať všade, kam idete, ale v noci, keď spíte, trpím viac, potom som v očistci! Niektoré duše si musia odtrpieť svoj očistec na miestach, kde zhrešili, iné opäť na stupňoch oltárov, na ktorých sa uchováva Najsvätejšia Sviatosť. Sú tam nie snád' pre niektoré svoje chyby, ktoré spáchali, ale za odmenu adorujú, že uctievali Najsvätejšiu Sviatosť Oltárnu, a že mali úctu k svätému miestu. Trpia menej, ako keby boli v očistci, a Ježiš, na ktorého hľadajú očami viery a súčasne dušou – zmierňuje ich bolesti Svojou neviditeľnou prítomnosťou. Pochybenia, páchané priamo proti Sviatosťnému Spasiteľovi, sú však v očistci kárané veľmi prísne! Božia Spravodlivosť nás zadrzuje v očistci, ale nemyslíte si, že nás Jeho Otcovské Srdce necháva tak celkom bez útechy. S horúcou túžbou očakávame okamih svojho úplného spojenia sa Pánom Ježišom, ale On po ňom túži práve tak, ako my.

Na zemi sa často prejavuje určitým duším dôverným spôsobom (nakoľko Ho niektoré duše chcú počuť) a odhaľuje im Svoje tajomstvá. Sú to tie duše, ktoré celým svojim životom túžia zaľúbiť sa Mu, žijú len pre Neho!

V očistci sú duše obťažované ťažkými vinami, ale ľutujúce a napriek chybám, za ktoré musia pykať, sú zakotvené pevne v milosti a nemôžu už hrešiť. V miere, v akej sa duša čistí ohňom, chápe Boha, pravda bez toho, aby Ho videla, nakoľko by to už potom nebol očistec. Keby sme tu v očistci lepšie nepoznávali Boha ako na zemi, nebolo by naše utrpenie také

prudké a naše martýrium také hrozné. Naša najväčšia bolesť je práve v tom, že On, jediný predmet našej túžby, je nám vzatý.“

Mária z Kríža:

„Miluje duša v očistci Boha?“

Gertrúda:

„Áno, ale to je zmierna láska a keby sme Ho tak na zemi milovali, nebolo by nás tu toľko na tomto mieste zmieru.“

Mária z Kríža?

„Kde je sestra X?“

Gertrúda:

„Vo veľkom očistci. Tam nedostáva od nikoho modlitbu. Boh je často rozhnevaný – ak to tak možno povedať – pri smrti mnohých rehoľných osôb, nakoľko si tieto duše vyvolil na to, aby Mu na zemi verne slúžili a po smrti Ho ihneď oslavovali a zatiaľ sa stáva opak: pre svoju nevernosť musia dlho zostať v očistci, dlhšie, ako ľudia svetskí, ktorí nedostali toľko milostí.“

Mária z Kríža:

„Keď je niektorej duši určené zvlášť pekné miesto, nemá v očistci viac milostí, než mnoho iných?“

Gertrúda:

„Istotne. Čím ku vznešenejšiemu miestu bola predurčená duša - ktoré má v nebi zaujať a tak Boha hlbšie poznávať - tým sú väčšie tiež jej poznatky a tým vrúcnejšie spojenie s Ním v mieste očisty. Tu je všetko odstupňované podľa zásluhy.“

Zem je už sama osebe očistcom. Medzi jej obyvateľmi sú takí, ktorí na seba dobrovoľne prijímajú pokánie a tak odpykávajú očistec. Oni prídu po smrti ihneď do neba. Ostatní začnú svoj očistec až tu, nakoľko na zemi nemali toľko veľkomyseľnosti, aby si ho odpykali.“

Mária z Kríža:

„Je očistcový oheň pravým ohňom pozemským?“

Gertrúda:

„Áno, s tým rozdielom, že očistcový oheň je Božej Spravodlivosti prostriedkom k očisťovaniu, a že v porovnaní s pozemským ohňom, zdá sa pozemský oheň m i e r n y , ako dych oproti mocnému žiaru, ktorý roznieti Božia Spravodlivosť.“

Mária z Kríža:

„Ako môže duša vôbec horieť?“

Gertrúda:

„Dopustením Božej Spravodlivosti, nakoľko v skutočnosti je vinná duša, lebo telo vykonáva jej rozkazy. Či ste niekedy videla mŕtvych, že by páchali zlo? Preto duša trpí tak, ako by trpelo telo. Iste si duša vytrpí na zemi očistec láskou, nakoľko aj ona je mučeníctvom. Duša, ktorá sa snaží Pána Ježiša skutočne milovať podľa miery svojich túžob, nie je toho schopná a tým vzniká stále jej utrpenie. Rovná sa to často stavu duše, ktorá sa snaží stále

vzlietnuť k Bohu, ktorý je jej jedinou túžbou a súčasne sa cíti byť odstrkovaná, nakoľko jej očistec nie je ukončený.“

Mária z Kríža:

„Prináša deň dušičiek mnohým dušiam vyslobodenie z očistca?“

Gertrúda:

„Toho dňa mnoho duší opustí miesto zmieru a prichádza zvláštnou milosťou do neba. Iba v tento deň majú všetky trpiace duše - bez výnimky - podiel na verejných modlitbách Cirkvi Svätej, aj duše vo veľkom očistci. Vždy sa však uľahčenie každej jednotlivkej duše riadi pomerom k jej zásluhám. Jedny dostanú viac, druhé menej. Ale všetky sa tešia tejto mimoriadnej milosti. Mnohým dušiam sa dostáva skrze Božiu Spravodlivosť v ich utrpení jedine tohoto uľahčenia. Nie je to však deň Dušičiek, kedy najviac duší vchádza do neba, ale na Svätú noc.“

Mária z Kríža:

„Ako je to s plnomocnými odpustkami?“

Gertrúda:

„O tom Vám môžem povedať, že je málo, veľmi málo duší schopných získať tieto (plnomocné) odpustky! To vyžaduje zvláštne uzobranie srdca a vôle a to je taká vzácna vec, vzácnejšia, než by si kto myslel. Takže možno veľmi neľahko dosiahnuť úplného odpustenia (trestu) hriechov.“

V očistci prijímame odpustky, ktoré sa nám venujú, podľa vôle Božej. Nie sme už závislí na hriechu, ale podliehame Spravodlivosti, nie Milosrdenstvu Božiemu.

Preto dostávame len toľko z venovaných nám odpustkov, koľko sa Bohu páči, aby nám privlastnil. Keď je duša blízka svojmu cieľu – nebu, môže byť vyslobodená a vojsť do večnej radosti skrze plnomocný odpustok, ktorý je jej čiastočne, alebo celý privlastnený, ale všeobecne to neplatí.

Duša vo svojom živote odpustky často podceňovala, alebo na ne nedbala. Nadovšetko spravodlivý Boh im podľa toho odpláca. Podľa Jeho dobrozdania môžu z nich dostať časť, ale sotva kedy celé.

Pokiaľ človek žije na zemi, nemôže pochopiť, čo žiada Boh od duše, ktorá má pykať v očistci za svoje chyby. Vy si myslíte, že rad dobre vykonaných modlitieb môže duši ihneď pomôcť do neba? Tak tomu nie je! Kto pozná súdy Božie? Kto môže pochopiť č i s t o t u , akú žiada od duše skôr, ako vojde do večnej blaženosti?

Keby ľudia vedeli, keby chceli do toho na zemi vniknúť, aký život by potom viedli! Uvážte hlboko, koľkých všedných hriechov sa denne dopustí ľahostajná osoba, ktorá na svoju večnú spásu nemyslí, ktorá je celkom oddaná svetu!

Koľko minút venuje denne dobrému Bohu? A pomyslíte, rok má 365 dní a ak sú všetky takto prežité? A keď sa takto prežije rad rokov, potom táto osoba umiera s dušou obťažanou množstvom hriechov, ktoré neboli odčinené, nakoľko na to vôbec nemyslela. V duši, ktorá je takto ponorená do sveta, sotva možno nájsť ešte malý lúč lásky, keď má skladať účet zo svojho života Tomu, ktorý to od nej žiada.

Takýto život sa rovná nule! Život bez lásky k Bohu, bez čistoty úmyslu, musí byť znova začatý a to cestou zmieru.

Duša mala žiť pre Boha, ale nežila pre Neho. Preto musí svoj život začať znova a to v neslýchaných bolestiach. Ona si Božie Milosrdenstvo na zemi neprivlastňovala. Bola otrokyňou svojho tela a teraz, keď je na mieste očisty, musí zaplatiť do posledného haliera,

aby opäť nadobudla pôvodný lesk. Tak sa vedie dušiam, ktoré boli k Bohu a k večnej spáse ľahostajné.

Milujte preto Boha tak veľmi, aby ste sem nemuseli prísť a získavať si utrpením bez zásluh Jeho lásku. Nenechajte si ujsť tu (na zemi) žiadne utrpenie, bolesti. Majú svoje zásluhy. Predovšetkým veďte život lásky! Ona je to, ktorá zmýva mnoho chýb a zabraňuje im, nakoľko nechceme uraziť Toho, koho milujeme. Preto duša, ktorá miluje Pána Ježiša skutočne, zostáva stále na stráži a vyhýba sa všetkému, čo sa Mu nepáči.“

Mária z Kríža:

„Zamestnávajú sa duše v očistci výhradne svojím utrpením?“

Gertrúda:

„Nie. Môžu sa modliť a modlia sa mnoho za veľké záujmy Božie a za ľudí, ktorí im pomáhajú. Chvália a vedia Boha za Jeho veľké a nekonečné milosrdenstvo, ktoré im preukázal, lebo hranice medzi PEKLOM a OČISTCOM boli veľmi tesné. Nechýbalo veľa a boli by sa zrútili do priepasti. Môžete si predstaviť vdácnosť takých duší, ktoré boli vyrvané satanovi?!“

Mária z Kríža:

„Môžu sa duše v očistci navzájom potešovať, alebo je každá vo svojej bolesti osamotená?“

Gertrúda:

„V očistci je sám Boh jedinou našou nádejou, našou jedinou útechou. Na svete dovoľuje Boh, aby človek niekedy hľadal útechu u verného priateľa vo svojich telesných a duševných bolestiach, za predpokladu, že priateľ je plný lásky k Pánu Ježišovi. Ináč je útecha neplatná.

Tu ale sú duše zakotvené vo vôli Božej, ponorené do nej, ako do priepasti a jediný Boh môže ich bolesti zmierniť. Všetky duše prežívajú útrapy, aké zodpovedajú veľkosti ich vín, ale všetkým spoločná je bolesť, prevyšujúca všetky ostatné bolesti, že tu nemajú Ježiša, náš Život, náš Základ, naše Všetko a sme tým sami vinné, že sme od Boha odlúčené, správnejšie povedané: oddelené.

A j m a l á m o d l i t b a n á m p r e u k á ť e v e ľ k ú s l u ť b u !
Občerství nás ako hlt vody!

Dopustením Božím je často naša bolesť zvýšená ešte tým, že nedostaneme modlitby, ktoré sa za nás konajú. V očistci dostanú duše z modlitieb konaných na zemi len toľko, koľko Pán dovoľí. Vedomie, že modlitby konané za nás, dostane niekto iný – pôsobí zvláštnu bolesť. Len málo duší dostáva modlitby, väčšinou sú opustené bez nádeje, že by dostali len jednu – jedinú.

Mária z Kríža:

„Čo sa deje pri smrteľnom zápase a potom? Je duša vo svetle, alebo v temnotách? Akým spôsobom sa jej udeľuje rozsudok?“

Gertrúda:

„Ja sama som smrteľný zápas neprežila, ako sama viete, ale môžem Vám povedať, že v tom rozhodnom okamihu sa satan vrhá na umierajúceho so všetkou zlosťou. Silné a veľkomyselné duše majú často krátko pred smrťou hrozné boje s kniežaťom temnosti, ale vychádzajú víťazne. Boh nedopustí, aby duša, ktorá Mu bola po celý život oddaná, bola v posledných okamihoch stratená.

Tie osoby, ktoré milovali Pannu Máriu a často Ju v živote vzývali, dostávajú v poslednom boji mnoho milostí. To platí tiež pre tých, ktorí uctievali sv. Michala, sv. Jozefa, alebo iného svätého.

Práve v tom okamihu je veľmi obšľastňujúce vedomie, že máme u Boha dajakého prímluvcu. Sú duše, ktoré umierajú kľudne, bez akýchkoľvek skúšok. Boh má pri všetkom svoje úmysly. Čokoľvek nariadi, čokoľvek dopustí, je vždy na najvyššie dobro duší.

Nakoľko ešte žijete na zemi, nemôžete si ani predstaviť, čo znamená Boh. My to už vieme a rozumieme. Naša duša je zbavená všetkých pút, ktoré nás stretli a bránili nám dôjsť k svätosti. Nemôžem Vám to nijako vysvetliť, ako to vyzerá, keď vidíme zem ináč, ako Vy. Tomu sa porozumie, až duša opustí telo. To sa zdá zem ako bodka v porovnaní s nekonečnými horizontami večnosti, ktoré sa pred ňou otvárajú.

Keby sme sa mohli vrátiť na zem, keď sme už poznali Boha, aký život by sme viedli! Ale to je zbytočné uvažovanie. Kým človek žije, nemyslí na tieto veci, ide temer ako s l e p ý ! S večnosťou sa nepočíta!

Zem je jediným predmetom všetkých jeho prianí a ona je len prechodom a pojme iba telo. Na nebo sa myslí tak málo, alebo vôbec nie. Ježiš a Jeho láska, sú ako zabudnuté. Na tomto svete – tam dolu – sa ľudia riadia vlastnými domnienkami. Na onom svete nás riadi Boh svojím spôsobom.

Na zemi si človek nedokáže predstaviť a pochopiť, čo my tu musíme vytrpieť!

Mária z Kríža:

„Milujete Boha?“

Gertrúda:

„Určite, ale v tom stupni, v akom sa duša očisťuje, t. j. ako sa blíži k svojmu oslobodeniu, blíži sa k svojej sláve, tým viac rastie tiež jej láska. Čím viac sa budeme blížiť k svojmu oslobodeniu, tým jasnejšie ma budete chápať.

Veľmi sa mi uľahčilo, nie som už v ohni! Už som naplnená túžbou vidieť Boha. To je však spojené s hroznou bolesťou. Koniec našich utrpení nám nie je známy. Keby sme ho poznali, bolo by to pre nás radosťou, ale my predsa len cítime, že naše utrpenie sa mierni, že naše spojenie s Bohom začína byť vrúcnejšie, ale ktorý deň (ľudsky povedané) budeme v cieľi, to nám zostáva skryté. To je Božie tajomstvo. Predsa však cítim, že sa blíži koniec môjho vyhnanstva, túžim po tom všetkými mojimi mohutnosťami, ale kedy budem vyslobodená, o tom neviem nič. Možno budem musieť ešte roky takto prežiť a tak si vytúžiť nebo. Sám Boh to vie!

Neprestávajte sa za mňa modliť, ja Vám to neskoršie odplatím.“

Mária z Kríža:

„Vedia duše v očistci, čo sa práve deje na zemi?“

Gertrúda?

„Áno, pokiaľ to Boh dopustí, aby sme sa za ich veľké záležitosti modlili.

Naša modlitba sama nestačí! Keby Pán Ježiš našiel niekoľko duší dobrej vôle, ktoré by Mu boli úprimne pohotovú k zmieru, aby tešili Jeho Srdce, plné horkosti a bôľov, mohli by Ho pohnúť k súcitu. Ved' On si nič vrúcnejšie nepraje, než odpustiť tomu, kto sa pokorí!“

Mária z Kríža?

„Viete v očistci o tom, že Cirkev je v znamení prenasledovania? A kedy toto prenasledovanie prestane?“

Gertrúda:

„Viem o jej prenasledovaní a modlíme sa za jej víťazstvo. Ale kedy a v akom merítku to bude, nevieme. Možno, že iným dušiam to je známe, mne však nie!

Nedávno ste mali dobrú myšlienku, keď ste ma pri vďakyvzdávaní pozvala, aby som sa klaňala Ježišovi vo Vašej duši! Keby ste to boli už skôr robili, bola by som bývala účastná mnohého uľahčenia.

Robte to v budúcnosti opäť tiež pred ostatnými Vašimi modlitbami a obetujte za mňa trochu z Vašej práce.

Keď človek stratí rodičov a známych, vykoná za nich niekoľko modlitieb, niekoľko dní plače a to je všetko. Duša je ponechaná sama na seba! Iste si to zaslúžila a Božský Sudca nám na onom svete odpláca to, čo sme my urobili na zemi.

Tie duše, ktoré na duše v očistci zabúdali, upadnú tiež do zabudnutia, ale keby im bol býval niekto z očistca viac oznámil, neboli by snáď bývali také ľahostajné.“

Mária z Kríža:

„Čo sa deje po smrti?“

Gertrúda:

„Ako Vám to mám popísať? Človek tomu nemôže porozumieť, dokiaľ to neprežil. Chcem sa pokúsiť, aby som Vám to podľa možnosti vysvetlila. Keď duša opustí telo, je ako stratená, ako obostretá Bohom, ak sa smiem tak vyjadriť.

Je obklopená takou svätosťou, že v jednom okamihu prehliadne celý svoj život, a súčasne vidí, čo si zaň zaslúžila. V tom jasnom videní si sama vyriekne svoj rozsudok.

Duša neuzrie, nevidí Boha, ale je Jeho prítomnosťou akoby zničená. Keď je to duša previnilá, ako v mojom prípade, potom je taká zdrvená ťarchou svojej viny, ktorú má odčiniť, že sa sama vrhá do očistca! Až potom pochopí, čo je Boh a Jeho Láska k dušiam a aké nešťastie je hriech pre ňu a čo znamená v očiach Jeho Majestáta.“

Mária z Kríža:

„Sú náhle a nepredvídané prípady smrti aktom Božej Spravodlivosti, alebo Milosrdenstva?“

Gertrúda:

„Niekedy to, niekedy ono! Ak je niektorá duša úzkostlivá a Boh vie, že je pripravená objaviť sa pred Ním, odvoláva ju zo sveta náhle, aby ju ušetril hrôzy posledných chvíľ.

Niekedy ale odvoláva duše náhle, aby ukázal svoju Spravodlivosť! Nie sú preto úplne stratené, ale ukrátené o sviatosti umierajúcich, alebo ich mohli prijať len v rýchllosti, bez toho, že by sa na poslednú cestu dobre vyzbrojili. Ich očistec je bolestný a trvá dlho!

Iné duše opäť, ktoré už mieru svojich zločinov naplnili a ku každému volaniu milosti sú hluché, odvoláva ich Pán zo zeme, aby už Jeho Spravodlivosť nedráždili!“

Mária z Kríža:

„Ako je to s dušou, ktorá ide priamo do neba?“

Gertrúda:

„V takej duši ide jednoducho o pokračovanie v zjednotení s Ježišom. Začala ho už na zemi a ono je už samo osebe nebom. Z j e d n o t e n i e vo vlastnom nebi je – pravdaže – vrúcnejšie, než je na zemi možné! Boh súdi dušu podstatne ináč, ako sa to deje na zemi. Prihliada k temperamentu, charakteru, skúša, či to bolo urobené z ľahkomyselnosti, či zo

zloby. Ten, kto vidí na dno duše, pozná ihneď, ako sa tie veci majú! Ježiš je veľmi DOBRÝ, ale tiež SPRAVODLIVÝ!

Zatratený môže byť len ten, kto tam chce stoj čo stoj!

Vždy sa dostáva do tejto krajnej situácie len ten, kto zavrhol tisíce milostí a dobrých vnuknutí!, ktoré Boh každej duši prejavuje. Je teda zavrhnutý výhradne svojou vlastnou vinou!!!“

Mária z Kríža:

„Ako to, že to diabol vie?“

Gertrúda:

„Nemožno sa diviť, že diabol a jeho spoločníci majú poznanie do budúcnosti o všetkých veciach, ktoré sa uskutočnia. Diabol je duch, má teda viac múdrosti a rozpoznávacích schopností, než ktorýkoľvek človek na zemi, okrem niektorých svätých, ktorých Boh osvecuje Svojím Svetlom!

Diabol vidí presne, ako to na svete chodí a svojím ostrovtipom môže mnohé predpokladať, čo sa skutočne stane. Pre každého, kto sa stane jeho otrokom a hľadá u neho radu, to znamená smrť a skazu. To je hriech a ten sa protiví Bohu!“

Mária z Kríža:

„Ako môžeme poznať, že milosť pochádza od Boha?“

Gertrúda:

„Milosti, ktoré udeľuje Boh, prepadnú dušu ako lejak za krásneho jasného dňa, prekvapia každého. Tu sa nikto nemusí obávať, že je v klame, že dajakú mimoriadnu milosť vyhľadával, keď na to vôbec nemyslel.

Celkom ináč je tomu, keď si duša milosť namýšľa. Sú to len výtvary domýšľavosti! Toho druhu „milosti“ sa treba obávať, lebo tu máva ruky diabol. Využíva slabý rozum, nezdravý úsudok svojich vodcov. Môžem Vám povedať, že na svete je takých duší mnoho. Diabol ich používa, aby zosmiešnil náboženstvo. Len málo ich miluje Boha, ako by si prial.

Hľadajú seba a domnievajú sa, že hľadajú Boha a vymýšľajú si svätosť, ktorá nie je pravá. Konáte správne, keď nemáte ku extázam dôveru. Musia sa prijať, keď ich udelí Boh, ale nechce, aby duša po nich túžila. To nie sú veci, ktoré vedú do neba!

Život umŕtvovania a pokory je istejší, ten si máme viac priať. Je pravda, mnohí svätí mali zjavenia a extázy, ale to je odmena, ktorú im udelil Boh po dlhom živote bojov a odriekania, alebo aby slúžili k uskutočneniu veľkých vecí, ktoré vyžadovala Jeho česť.

Ale to všetko sa dialo bez hluku, v tichu modlitby a keď to vyšlo najavo, boli svedkovia celkom zahanbení a hovorili o tom len z poslušnosti.“

Sviatok Nepoškvrneného Počatia –

– 2 hodiny:

„Ach, ako mnohý ľudský život sa zdá byť plný dobrých skutkov a v hodine smrti je predsa prázdny, pretože v ňom všetky zdanlivo dobré skutky, oslňujúce diela, ten „vzorný“ život, nebol výhradne pre Ježiša.

Bola to snaha vystupovať, skvieť sa, ako verne plniaci svoje náboženské povinnosti. Toto je – žiaľ Bohu – toľko kresťanov. A aké sklamanie na onom svete!

Keby ste vedeli, ako málo je ľudí, ktorí pracujú jedine pre Boha! Aká ľútosť zaplaví dušu pri smrti, keď pomíne všetka zaslepenosť. Keby človek aspoň niekedy pomyslel na večnosť!

Čo znamená celý život v porovnaní s oným dňom, kedy pre vyvolených nebude už žiadneho súmraku a zahrnutým nesvitne žiadna ranná zora.“

Mária z Kríža:

„Čo je nebo?“

Gertrúda:

„Chcem sa pokúsiť, aby som Vám ho urobila pochopiteľným, pokiaľ je to pozemšťanom možné. Je to nekonečný rad bez prestania za sebou idúcich nových a nových sviatkov, je to vždy nové šťastie, aké dosiaľ ešte nikto nikdy nemohol pocítiť!

Je to prúd rozkoše, ktorý neustále zaplavuje vyvolených, jednoducho, nebo je Boh, Miláčik, požívaný vo Svojej Sláve!

Jedným slovom: nebo je nasýtenie Bohom a nikdy nebyť nasýteným! Čím viac duša na zemi Boha milovala, tým vyššie stúpa na vrchol dokonalosti, tým viac Ho miluje a požíva v nebi. Ježiš je pravou radosťou zeme a večnou radosťou na onom svete!

Svätý Michal patrí k serafom a je prvým anjelom v nebi! Prevyšuje svojou krásou všetkých anjelov v nebi. Je prítomný, keď sa duša lúči s telom. Videla som ho a všetky duše ho vidia, nie je iba svedkom pri udeľovaní rozsudku, ale je vykonávateľom Božej Spravodlivosti. Nesie totiž dušu na miesto očistcy, aby ju - keď podala zadost'účinenie Božej Spravodlivosti - uviedol do večnej blaženosti.

Chcela by som Vám urobiť zrozumiteľným, keď hovorím „nesie dušu“ do očistca, lebo duša nemôže byť nesená. Predsa tomu je tak, že všetko, čo sa deje tu na onom svete, je pre Váš svet tajomstvom! Sv. Michal má s nami súcitiť a povzbudzuje nás v našich bolestiach, hovorí k nám z neba. Keď to Boh dovolí, môžeme s ním nadviazať priame spojenie, po spôsobe duchov. Ak k nám prichádza sám, trpíme ako obyčajne. Keď príde ako sprievod Panny Márie – vidíme Ju v tele – kým je u nás, netrpíme.

Na svoje sviatky nás navštevuje a vracia sa potom s mnohými dušami späť do neba. Aj naši Anjeli Strážni nás navštevujú. Vždy, keď niektoré duše rozmnožia počet vyvolených, je tým Boh oslávený a niečo z tej slávy pripadne aj na slávneho nebeského služobníka – sv. Michala.

Je to pre neho cťou, privádzať Pánovi duše, ktoré budú celú večnosť ospevovať Jeho Milosrdenstvo a svoju večnosť spoja s večnosťou všetkých vyvolených!“

Mária z Kríža:

„Ako môžeme sv. Michala najviac uctiť?“

Gertrúda:

„Tým, že rozširujeme pobožnosť k dušiam v očistci, všade uvádzame na známosť, aká veľká úloha je mi pridelená práve pri trpiacich dušiach v očistci!“

Mária z Kríža:

„Ako je to s prisľúbeniami, ktoré sú sľúbené za modlitbu ruženca k sv. Michalovi?“

Gertrúda:

„Áno, je to tak. Lenže si nesmieme myslieť, že tí, ktorí ho mechanicky odriekajú a nesnažia sa o svoju dokonalosť, že hneď po smrti prídu do neba. Tak sa tomu nesmie rozumieť, to by bol omyl.

Sv. Michal síce koná viac, než je sľúbené, ale neskracuje očistec tým, ktorí si ho sami zavinili dlhý! Zaiste bude ich utrpenie - pre pobožnosť a úctu k nemu - skrátené, ale že by boli celkom oslobodení, sama Vám môžem byť o tom dokladom.

Okamžite sú vyslobodené tie duše, ktoré odvážne a vytrvalo pracovali na svojom zdokonalení a nemajú za čo by konali v očistci zmier!

Sv. Michal zasahuje tiež v boji proti nepriateľom, útočníkom proti sv. Cirkvi. Stojí na čele prenasledovanej Cirkvi Božej, ale absolútne jej nehrozí skoré zničenie, ako si to nepriatelia prajú.“

Mária z Kríža:

„Kedy sv. Michal zasahuje?“

Gertrúda:

„To Vám nemôžem povedať. Ľudia sa musia na ten úmysel mnoho modliť, vzývať sv. Michala – archanjela, pripomínať mu jeho oprávnenie a vyprosovať jeho prímluvu u Boha. Má predsa nad Jeho Srdcom veľkú moc! V potrebách prítomnej doby je to najúčinnější prostriedok.

Cenné rady:

Duša Gertrúdy udeľuje svojej chránenkyni, ktorá bola určená na to, aby jej dopomohla k vyslobodeniu z očistca, rad cenných rád. Mali jej pomáhať pri jej úsilí o dokonalosť. Pokiaľ sú všeobecné, podávame ich tu, aby z nich mohlo čerpať - pokiaľ možno, čo najviac ľudí - úžitok na svoje vlastné posvätenie a na väčšiu slávu Božiu!:

- Konajte všetky svoje práce a úkony pred tvárou Božou, celkom jednoducho, bez túžby zapáčiť sa ľuďom. Pokiaľ sa neodpútate od všetkých tvorov a neprikloníte sa k samému Bohu, potiaľ nenájdete pokoj! Dobre uvažujte o tom, čo Vám teraz hovorím, bedlite pozorne nad svojím vnútorným životom, nad všetkým, čo konáte!

- Pýtajte sa každú hodinu, či je s Vami Boh spokojný, lebo sa musíte veľmi rýchlo posvätiť! Človek by nemal skúmať, čo robia iní. Umŕtvujte sa vážne sama a nepokúšajte sa zisťovať, či iní konajú tiež tak, lebo Boh nežiada od každého rovnakú dokonalosť. Preto tiež nedostali všetci rovnaké svetlo, akým Boh osvecuje Vás!

- Keď musíte zniesť dajaké utrpenie, nemáte to hneď každému oznamovať a nariekať, to Vám nespôsobí uľahčenie. Mali by ste o tom hovoriť predovšetkým s Ježišom a Vy to práve Jemu hovoríte naposledy.

- Vo svete sa stáva, aj v kláštoroch, že ľudia zabúdajú vopred obetovať svoje skutky Bohu, preto nebudú v hodine smrti pri účtovaní odmenené. Čím viac ste schopní urobiť pre Pána Ježiša, tým viac On urobí pre Vás!

- S akou radosťou pozorujeme, že sa so všetkou vážnosťou snažíte milovať Ježiša a pracovať na svojej dokonalosti! Rada by som zostala o chvíľku dlhšie v očistci, keby som Vám tým mohla prispieť k milosti, aby ste dosiahli ten stav, v akom Vás Boh chce mať, a aby ste v plnej miere plnili Jeho úmysly!

- Pre Vás niet prostrednosti. Buď sa stanete veľkou sväticou, alebo veľkou hriešnicou! Nespomínate si na to, ako Vás v prvých exercíciách uchvátilo miesto? Pre isté duše niet prostrednosti. Buď sa z nich stane anjel, alebo diabol. Vzťahovalo sa to tiež na Vás!!!

Mária z Kríža:

„Keby som nebola s nikým hovorila o tom, že Vás počujem, aké následky by to malo? Viete, že som mala veľké pokušenie nechať si to pre seba?“

Gertrúda:

„Bolo Vám ponechané na voľbu o tom mlčať, ale keby ste o tom nebola povedala, bola by som Vám k tomu radila, lebo Pán Boh to nerobí s dušami tak, že by na niektorú spadla dokonalosť priamo z neba.

Nakoľko človek žije na zemi, je vôľa Božia, aby sa na zemi zdokonaľoval primerane radám, ktoré mu udeľuje. Bolo teda celkom správne, že ste sa niekomu zverili, práve, že Vás to stálo toľko sebazaprenia! Napokon nezáležalo to tak celkom na Vás. Boh riadi všetko k dobru tých, ktorí ho milujú a dokáže zo všetkého zároveň vyvodiť svoju česť!“

Mária z Kríža:

„Môže sa stať, že by sa duše v očistci zmýlili v tom, čo očakávajú, že sa v budúcnosti stane?“

Gertrúda:

„Áno. Či nemajú ľudia občas dojem, ako by Sám Boh svoje plány menil? (Čiste ľudsky vyjadrené. U Boha niet premeny.) Ak myslím napríklad toto: môže sa stať, že Boh vo Svojej Spravodlivosti chce niektorú ríšu, provinciu alebo osobu potrestať! Ak je však Božia Spravodlivosť odzbrojená modlitbou, alebo inými zbožnými úkonmi, môže udeliť milosť, alebo skúšku zmierniť. Podľa všemohúcej a vševediacej predvídavosti a nekonečnej múdrosti. Často tiež pripustí, aby boli predpovedané veľké udalosti, alebo o tom dá niektorým duším vedieť, aby Jeho tresty predišli, zadržali ich.

Jeho milosrdenstvo je také veľké, že siaha k trestom len v najkrajnejšej situácii. Tak to bolo nedávno u osoby, o ktorej ste so mnou hovorila. V tom prípade mi Pán Boh nechal poznať, že by jej bol uložil len polovicu určených trestov, keby bola zostala v rovnakom rozpore. V tom zmysle by sa teda mohlo rozumieť vášmu slovu „mýliť sa“.

Nemáte teda nikdy strácať odvahu, nech sa deje čokoľvek. Keby Pán Ježiš chcel, mohol by Vás v málo hodinách - áno, v jednom okamihu, priviesť na vrchol dokonalosti (Sv. Pavol). Oveľa radšej vidí, ako sa sama namáhate a prajete si poznať, aká drsná a tvrdá je cesta k dokonalosti! Buďte veľkodušná!

Pán Ježiš Vám prepožičal mnoho milostí a dá Vám ich ešte viac, než mnohým iným, ale za to očakáva, že vo Vás nájde dušu veľmi oddanú, plnú obetavej lásky.

Ak budete proti sebe, proti svojim náklonnostiam bojovať a konať so živou vierou, uskutoční sa všetko vaše očakávanie. Musíte žiť tak vedome v prítomnosti Božej, Ježišovej, že sa Vám to bude zdať celkom prirodzené.

Pracujte všetkými silami na svojom zdokonalení. Ak budete chcieť, budete mať dosť pevnosti, aby ste premohli všetky úzkosti, ktoré sa stavajú do cesty Vášmu ujednoteniu s Pánom Ježišom a dospejete tam, kde Vás chce mať.

Stojí to niečo, stále sa zapierať?

Človek, keď sa zapiera, za takého mučeníctva prežíva najväčšiu radosť! Duša síce trpí, ale Ten, kvôli ktorému trpí, dá jej tiež ku každej obete a sebazapreniu milosť, ktorá jej dodá odvahu ísť stále vpred!

Nič nepoteší Srdce Ježišovo tak veľmi, ako duša, ktorá napriek všetkým prekážkam sa neustále namáha a snaží sa o Jeho česť a o Jeho lásku! Koľko je však duší, ktoré Boh povolal k veľkej dokonalosti, ale oni zostali dolu, nakoľko nespolupracovali s Božími milosťami.

Treba sa každý deň vzchopiť vždy znova a mnoho od seba žiadať, kto chce byť v službe Božej šťastlivý.

Nemyslite si však, aj keď sa vážne usilujete, že budete hneď pri cieli. To, čo prežívate, je len nepatrná predtucha z j e d n o t e n i a , do akého Pán Ježiš zamýšľal s Vami vojsť.

Ako málo človek na zemi chápe, aké odpútanie Pán Ježiš požaduje od duše, ktorá Mu chce celkom patriť. Človek si myslí, že miluje, namýšľal si, že bude skoro svätý, pretože pozoruje na seba viac citovej lásky. Ale všetky tieto citové zážitky sú nič! Duša sa musí pomaly oslobodiť od všetkého, čo ju obklopuje, najmä od vlastného „ja“, od svojej samolásky, od svojich náruživostí, vášní... aby mohla dospieť k z j e d n o t e n i u s B o h o m !

Pán Ježiš sám vie, aká je to pre prirodzenosť námaha, aby to dosiahla. Musí sa priniesť mnoho obetí. Áno, tu musí byť srdce priamo rozdrvené!!! To je iste tvrdé. Preto je len málo duší, ktoré to chápu.

Vy, ktorá o milosrdenstve Božom chápete, nastúpte statočne cestu sebazničenia a oddanosti až do krajnosti. Pán Ježiš Vám už odstráni z cesty veľké prekážky!

Nemusíte sa obávať, že by Vám úplná oddanosť Pánu Ježišovi bola na prekážku v plnení Vašich povinností! Naopak! Poznáte, že práve duša, ktorá je najvrúcnejšie spojená s Pánom Ježišom, plní svoje povinnosti čo najvernejšie. Ten, ktorého miluje, koná za ňu. On je takrečeno jedno s ňou.

Jediná duša môže vo svojom okolí mnoho dobrého vykonať, ak je skutočne hlboko zakotvená v Bohu, ak vedie skutočne vnútorný život. Len duša s Ježišom spojená má právo na Jeho Srdce, ona Ním vládne, jej Ježiš nič neodoprie.

Mohla by som o tom ešte mnoho povedať, ale by ste mi nerozumeli. Treba vyčkať, až príde Bohom určený okamih – a ten určite príde – ak po ňom túžime. Pán Ježiš túži po zjednotení s Vašou dušou oveľa viac, než môžete chápať.

Aké je dobré milovať Pána Ježiša, aké je blažené prejsť ihneď bez zastávky z vrúcneho spojenia s Ježišom na zemi k ešte vrúcnejšiemu zjednoteniu s Ním v nebi. (Premýšľajte o všetkom, čo Vám hovorím!)

Jeden jediný úkon, ktorý za mňa obetujete v spojení s Ježišom, mi prinesie viac útechy, než mnoho ústnych modlitieb. Čím viac pokračujete vo svojom zdokonalení, tým rýchlejšie dosiahnem aj ja vyslobodenie.

Opäť uplynul jeden rok od večnosti, tak prejdú všetky, jeden za druhým. Dni prejdú po sebe, až príde onen zvláštny, ktorý prinesie koniec Vášmu životu pozemskému a nastane život večný. Využite dobre každý okamih svojho života. Každý z nich Vám môže zaslužiť nebo a uchrániť Vás od očistca!

Každý úkon urobený pred Ježišovým pohľadom, v spojení s Ním, Vám získa väčšiu slávu v nebesiach a rozmnoží Vašu lásku k milému Ježišovi!

Každý z úkonov dokonalého života tvorí reťaz lásky a spája dušu viac s tým, ktorého miluje! Keď je posledný článok uzavretý, Ježiš roztrhne slabé putá, ktoré ešte zdržujú dušu v tele a keď bola takto oslobodená, vchádza s ňou v spojenie ešte vrúcnejšie a to na celú večnosť!

Teraz už chápete, koľko potešujúceho poskytuje život aj napriek všetkým horkostiam, len keď každý jeho okamih je venovaný Pánu Ježišovi.

Keď už niekoľko minút prežitých s Ježišom zanietuje a nadchýna dušu tak, že zabúda na všetky bolesti, čo ešte len by mohla pochopiť, keby ste tu bez prestania pracovali na svojom zdokonaľovaní!

Vy, ktorej Pán Ježiš udelil všetky možné prostriedky, aby ste svoj cieľ dosiahli!...

Keby sme tu v očistci mali aspoň 5 minút času - ktorý strácate tým, že skúmate, či to, čo Vám hovorím, je správne - čo všetko by sme vykonali pre Toho, po ktorom naše srdce toľko túži!

To diabol Vás občas zaslepuje a dosahuje, že nedbáte na to, čo Vám hovorím. Pohrdnite jeho intrigami, dajte sa statočne do práce, posväcujte sa, nech je tento rok začiatkom onoho dokonalého života, aký od Vás Pán Ježiš žiada a očakáva.

Na začiatku tohoto roku si vezmite ako zvláštne cvičenie, neprehovoriť ani jedno neužitočné slovo. Nevyjadrujte svoje city. Hovorte málo aj o veciach užitočných.

Kroťte predovšetkým aj akokoľvek malú zvedavosť. Nech každé ráno patrí Váš prvý pohľad Ježišovi.

Vaša prvá myšlienka, prvé slovo, nech je Ježišove, nech je to slovo vďaky a lásky!

Vložte u päty oltára svoje srdce do Jeho Srdca na celý deň. Nech je to slovo vďakov až do večera.

Potom Mu ukážte, čo ste zameškali a poďakujte sa Mu za milosť celého dňa!

Nerobte si starosti s tým, že ešte nie som stále v nebi. Súhlasí, čo som povedala: Vojdem do neba toho dňa, v ktorom Vy dosiahnete dokonalosť, akú Boh od Vás žiada!

Pán Ježiš Vás volá a vábi!

Je mnoho stupňov dokonalosti a Vy nie ste určená pre najnižší. Vznešený Priateľ vie, že by k dokonalosti bolo treba zázraku, ale nechce tento zázrak urobiť. Pomaly, krok za krokom, sa musí človek škriabať po tejto ceste a ona je často ľudskej prirodzenosti ťažká!

Nech Vás neznepokojuje, keď Vás ľudia neprávom obviňujú a predpokladajú úmysly, ktoré nemáte. Je tak dobre! Boh Vám tak dáva príležitosť k vrúcnejšej závislosti na Ňom samom.

Chce, aby ste dosiahli tú výšku, kde Vám Váš vnútorný pokoj nikto a nič neulúpi, kde budete rovnomyselná k radosti, bolesti, aj k protivenstvu všetkého druhu!

On sám jediný vie – počujte dobre – chce mať všetky sily Vašej duše, chce Vaše srdce sýtiť a byť všetkým vo všetkom a verte, že to pre Vás nie je dielom jedného dňa.

Ak nie ste úplne vo vnútri pokojná, nemôžete byť pokojná ani navonok.

Vnútorné náruživosti sa odrážajú v zovňajšku a duša, ktorá starostlivo bdie nad svojím vnútrom, ovláda sa navonok!

To od Vás Pán Ježiš žiada: život ustavičného spojenia s Ním, pokorný, skrytý, iba Jemu známy. Kiež On je Vaším jediným, Vaším Všetkým!

Považujte všetko, čo sa Vám prihodí, za prostriedok k vrúcnejšiemu spojeniu s Vami, aby sa na Vás splnili Jeho úmysly. Neklad'te Mu v tom prekážky. Buďte veľkomyselná! Len tak získate kľud a pokoj, ktorý Vám už roky ponúka!

Pán Ježiš neukáže duši naraz, čo od nej žiada, naľakalo by ju to! Len postupne - a v akej miere zosilňuje jej milosť, v takej miere jej poodhaľuje Svoje tajomstvá a dáva jej podiel na Svojom Kríži.

Vo svätom prijímaní nájdete mimoriadnu silu, skrze ktorú vystúpíte k tej dokonalosti, akú Vám Pán Ježiš predurčil.

Pretože Pán Ježiš je nekonečná Čistota, nekonečná Krása, Spravodlivosť, Dobrota a nekonečná Dokonalosť, žiada od duše, ktorú prijíma do neba, taký vysoký stupeň čistoty.

Len pre Seba stvoril naše srdce! Darujte Mu ho, nedívajte sa pri tom dopredu ani dozadu. Vrhňte sa do Jeho náručia a na Jeho Srdce a nebojte sa ničoho.

Všetko, čo máte konať, konajte pred Jeho očami: svoje modlitby, práce... jedným slovom: nestrácajte Ho z očí!

Ale všetko sa musí diať úplne pokojne, nenápadne, takže to okolie ani nespozoruje!!!

Prispievajte všetkými silami k tomu, aby Pán Ježiš bol milovaný! Ponechajte veciam ich beh. A ak ste nútená vystúpiť, urobte to nestrojene, ináč sa strácate v celku. Keď ste urobili všetko, aby ste Ježiša potešili, neznepokojujte sa, keď sa Vaše námahy zdajú byť bez úspechu! Majte nekonečnú dôveru v J e h o d o b r o t u ! Nedopustí, aby ste boli zahanbená. Keby ste len tušili, aká veľká je Jeho moc! Čo všetko by urobil pre dušu, ktorú miluje!“

Modlite sa častejšie medzi dňom:

„Môj Bože, vyplň vo mne Svoje úmysly a nedopuť, aby som Ti kládla do cesty prekážky! Chcem, čo Ty chceš a ako dlho Ty chceš:“

„Nebojte sa, že ste Mu snád' na ťarchu. Pozoruje s radosťou dôveru vo Vašom srdci. Snažte sa Mu páčiť od precitnutia až do večerného odpočinku a nedbajte na hnutia prirodzenosti.

Len preto nepokračujete rýchlejšie v dokonalosti, že Vaša vôľa nie je úplne zjednotená s vôľou Božou. Niekedy máte strach sama zo seba – Ježiš na Vás čaká trpezlivo, napriek všetkému Vášmu zdráhaniu.

Vaše otáľanie je len na Vašu škodu. Keby ste vedeli, aké milosti má pre Vás Ježiš pripravené, ochotne by ste Mu prenechali svoju odbojnú vôľu, ktorá je dnes ku všetkému ochotná, zajtra je však vrtkavá.

On ju predsa žiada s takou dobrotou! Už sú to roky, čo Vás prenasleduje. Pre tú, či onú zámienku, ste hluchá, ale už je čas, najvyšší čas, aby ste uvažovali o tom, čo som Vám povedala. Vidíte sama, ako sa správate k Ježišovi a On je voči Vám taký trpezlivý! Nemyslite si, že by mohol byť už jedného dňa z Vás unavený? A ponechať Vás samu na seba? Veď si tak málo všímate milostí, ktoré Vám dáva. Mnoho ich ešte vyhradil pre budúcnosť!

Dokazujte Mu preto už svoju lásku a odovzdajte sa do Jeho vôle, prenehajte Mu ju! Dost' dlho ste sa zdráhala. Aj veci, ktoré sa nezdajú dôležité, majú u Boha cenu, podľa úmyslu, s akým sú konané. Pánu Bohu by bolo milé, keby ste si zajtra ráno nenatreli chlieb maslom. Umŕtvujte telo aj ducha, zabudnite na seba!“

Mária z Kríža:

„V čom spočíva pravá svätosť?“

Gertrúda:

„Celkom dobre to viete, ale keď si prajete, opakujem Vám to: Pravá svätosť je v tom, že sa človek stále zapiera, žije ako obeta z obety. Ľudské dáva na bok, celkom sa ponecháva Pánu Bohu, aby s ním robil podľa Svojho zaľúbenia. Milosti prijíma od Boha v hlbokkej pokore a žije – pokiaľ je to možné – v Jeho prítomnosti. Všetko koná pred Jeho očami a túži len po Jeho svedectve a odmene za námahu. Tak vyzerá svätosť.“

Ako ju chce Boh, takú ju žiada Ježiš od duší Jemu zasvätených, ktoré chcú žiť len z Neho a pre Neho. Všetko ostatné je klam! Boh hľadá duše, ktoré sú prázdne seba a chce ich naplniť Svojou slávou.

Povinnosti a starosti Vás nesmú zaujať takou mierou, že by Vašej duši prekážali v neustálom spojení s Ježišom. Ale inak, aby ste mohli poznať Jeho vôľu a plniť ju!

Keď Vás trápi dajaká starosť, prijmite ju odovzdane, ako Jeho dopustenie. Pán Ježiš môže predsa z každého zla vyvodiť dobro!!! Chod'te teda jednoducho k svätostánku a zverte Pánovi, čo Vám leží na srdci! **J e h o s r d c e V á m v š e t k o u ľ a h č í !**

Naopak, ak prežívate radosť – zriedkavejšiu v ľudskom živote – prijímajte ju s pokorou a vďačnosťou a uvedomte si, že zem nemôže byť miestom trvalej radosti a pokoja, ale že je miestom vyhnanstva, kde je ľudom údelom práca a utrpenie všetkého druhu!

Bud'te priamo vynachádzavá v utrpení a umŕtvovaní. Zapierajte svoju vôľu.

Ľuďom, ktorí sú Vám sympatickí, vychádzajte menej v ústrety, zato tým, ktorí Vám robia bezprávie, vychádzajte v ústrety trochu viac a to s najlepším úmyslom, aby ste sa zapreli a získali zaľúbenie Ježišovo.

Mária z Kríža:

„Čo na tom všetkom z á l e ž í ?“

Gertrúda:

„V takých veciach sa musíte snažiť umlčať svoje „ja“. Pre Krista sa musíte vzdať seba a so zatvorenými očami plniť to, čo On žiada!

Nedávajte sa vyrušovať tým, čo sa deje okolo Vás, nech Vás nič takého nepripraví o vnútorný pokoj duše. Na ľudské reči by ste nemali dbať. Nič nech Vás nezdržuje na ceste k Bohu. Láska Ježišova Vám k tomu prepožičia potrebnú odvahu.

Nikdy nemôžete vykonať dosť pre láskyplného a láskyhodného Boha. Čím viac sa od všetkého odpútate, tým viac Vás zahrnie výbornými milosťami.

Často pocítite veľkú ľahostajnosť k veciam, pre ktoré ste predtým horlili. Tiež je to milosť Toho, ktorý Vás miluje. Chcel by Vás vidieť celkom jednoduchú, ako to očakáva od duší, ktoré Mu chcú celkom patriť.

Pripúšťaj, aby takým dušiam bolo ľahostajné a aby ich nezaujímal nič, čo nie je On. Im je to ťažké, ale On ich chce oslobodiť od všetkého, aby ich mohol zaplaviť Svojou láskou. Aby to duša dosiahla, musí vojsť do vrúcneho spojenia s Pánom Ježišom tak, aby ju nič nemohlo priviesť z rovnováhy: námahy, radosti, utrpenia, neúspechy, priazeň a nepriazeň! Toto všetko na Vás nesmie pôsobiť, len On sám má vo Vás vládnuť!

Neobzerajte sa ani, či to, čo ste vykonali, je dobré, alebo nie.

Pravda, musíte svoje konanie kontrolovať vždy a zlepšovať, ale nesmie sa to diať na úkor vnútorného pokoja. Boh miluje prosté duše. Treba len, aby k Nemu prichádzali s opravdivou dobrou vôľou, s vôľou chcieť sa obetovať a Jemu pôsobiť radosť. **S p r á v a j t e s a k P á n u J e ž i š o v i a k o d i e ť a k m a t k e !!!**

Prenehajte sa celkom Jeho добрôte a vkladajte svoje záležitosti do Jeho rúk! Pán Boh sa nepozera natoľko na veľké výkony, ale na lásku, s akou sa konajú. Skôr prosté činy a obety. Tak môže táto nepatrná obeta byť známa iba Jemu a Vám záslužnejšia, zatiaľ čo veľké veci budia skôr obdiv ľudí.

Musíte byť skutočne vnútorná, aby ste sa zriekli chvály a uznania ľudí! Aby bol človek šťastlivý, a to predovšetkým v kláštore, musí ísť svojou cestou ako hluchý, slepý a nemý!

Čo počujeme, máme si ponechať pre seba!

Nikto ešte neolutoval, že mlčal! Aj keď sme povinní vidieť a počuť, treba si počínať vždy tak, akoby sme nevideli a nepočuli!

Keby ste vedeli, aké malicherné sú veci, ktoré dokážu narobiť niekedy hotové peklo. Diabol používa niekedy tieto daromnice, aby dušiam zabránil konať povinné dobro. Prechádzajte ponad tieto poľutovaniahodné maličkosti veľkomyselne a nevenujte im pozornosť. Prítlačivosť Ježišova musí byť pre Vás taká mocná, že potom nebudete v pokušení zdržovať sa tým, v čom nie je On. Áno, všetko Vám prichádza od Neho a od Jeho lásky, nech by posielal zármutok či útechu. Jeho láska obracia svojim priateľom všetko k dobrému.

Len dušiam skutočne vnútorným môže byť zverený duch zbožnosti. Keď človek nie je tým, čím by mal byť, keď duša nie je spojená s Pánom Ježišom, nedôjde Jeho slovo k sluchu, nevnikne do srdca. Také námahy nemajú požehnania, neprinesú ovocie.

Tiež kazatelia a duchovní vodcovia pôsobia na dušu v pomere svojho osobného spojenia s Ježišom, t. j. primerane duchu modlitby a bdelosti a zachovaní vnútorného pokoja a podľa pohotovosti všetko konať a obetovať pre spásu s Ježišom. V tom je pravé šťastie na zemi.

Ak máte niekoho pokarhať, kto sa previnil, robte to s veľkou nežnosťou, zároveň málo slovami a nikdy nie v hneve!

Také pokarhania škodia nielen duši, ktorá ich prijíma, ale aj tej, ktorá ich udeľuje. Ak karháte dieťa, varujte sa spomínať na jeho predchádzajúcu chybu. To je chyba, ktorá sa často vyskytuje a Pánu Bohu sa veľmi nepáči. Bol by to hriech, keby ste tak konali! Ako môžete vedieť, že chyby, ktoré znova vynášate na svetlo, neboli už dávno odpustené? Prečo sa k tomu vracate? Pán Boh nám taký príklad nedal.

Jednotlivec sa musí pre svoje chyby stále pokorovať, ale nemá právo vracat sa k starým chybám druhých!

Skutočne kresťanská duša, ktorá chce zaľúbenie Božie, bude so svojím blíznym jednať tak, ako si praje, aby Boh jednal s ňou samou! Pamätajte si to dobre a konajte podľa toho!

Keby ste sa snažili vážne o tom premýšľať, stačilo by to, aby ste boli pripravená na svätosť.

O láske Srdca Ježišovho vie svet tak veľmi málo. Každý si ju vysvetľuje podľa svojho úsudku a to nie je správne. Dôsledok toho je, že sa k Nemu málo ľudí modlia tak, ako to Pán Ježiš žiada – chýba dôvera!!!

Ježiš však vypočúva prosiacich podľa stupňa ich túžby a lásky! Preto nedostávajú milosti, o ktoré prosia! Pri tejto príležitosti Vám môžem prezradiť, prečo Vám Pán odoprel onú milosť, o ktorú ste Ho práve prosili. **M a l i s t e m a l ú d ô v e r u !**

Ako často som Vám hovorila, aby ste nepočúvali svoj vnútorný hlas, ale jednoducho Ježišovi dôverovali. Či Vám – napriek Vašej slabosti – nemôže prepožičať silu, aby ste Mu dokonalým spôsobom slúžila?

Čerpajte z Jeho Božského Srdca všetky milosti pre seba, pre svoje povolanie, pre blízných. On Vám nič neodoprie, keď k Nemu prídete s dôverou a láskou. Dajte Božskému Priateľovi nadmieru svojej úbohosti, otvorte Mu priepasť svojej biedy a prenechajte Mu všetko ostatné!

Jeho láske je vlastné obohacovanie práve tých najúbohejších, lebo tak sa najlepšie prejaví Jeho Dobrotivosť.

Všetko Vaše konanie má oduševňovať živá viera.

Hovorte mu pri prebudení: „Môj Ježišu, som tu, aby som plnila Tvoju svätú vôľu! Čo chceš odo mňa dnes, aby som sa Ti páčila?“

Aká škoda aj pre tých, ktorí sa považujú za dobrých kresťanov, pre toľko celkom stratených zásluh – neosvoja si vzbudzovať dobrý úmysel! Bez dobrého úmyslu je všetko stratené, lebo sa to pre nebo nepočíta. Aj u Vás je žiadúce, aby čistota úmyslu bola väčšia! Musíte si ho jasne určiť.

Pri jedle sa modlite: „Môj Ježišu, nasýť moju dušu svojou svätou milosťou, ako ja sýtim svoje telo potravou.“

Pri vyučovaní: „Uč ma, ako ja učím svojich žiakov.“

Pri umývaní: „Ježišu, očisti moju dušu, ako ja teraz umývam svoje telo.“

A tak podobne konajte pri všetkých svojich úkonoch! Zvykajte si neustále vo svojom srdci rozprávať s Ježišom. Láska má byť jedinou pohnútkou počínania!

Ak sa duše s veľkou láskou snažia o vyplnenie vôle Božej, v tom rozpoložení žijú a pracujú, dostanú hneď za odmenu nebo, bez prejdienia očistcom.

V tomto ohľade je na svete stále mnoho nevedomosti. Čo sú tie krátke chvíle, prežité na zemi, oproti nekonečným radostiam v nebi?

Pri smrti poznáte, že človek nikdy nemôže urobiť dosť!

Majte neustále pred očami cieľ, ku ktorému Vás Pán Ježiš volá: **s v ä t o s ť , č i s t o t u , l á s k u** a kráčajte statočne vpred! On chce, aby ste sa stali – povedala by som – druhým Kristom! Čím viac sa duša obetuje, tým je šťastlivejšia. Lásku predchádza utrpenie!

Je jeden stupeň lásky, ktorý dosahujú iba tí, ktorí dobre a mnoho trpeli. Hovorím tu predovšetkým o utrpeniach srdca. Jedno z najväčších utrpení pre dušu je poznanie, že nie je schopná milovať Ježiša tak, ako by chcela, hoci Ho skutočne miluje. Povedala by som, že Pán Ježiš hľadá na svete duše, ktoré by Ho milovali detinskou nežnou láskou, nežnou, úprimnou, vychádzajúcou z hĺbín srdca. Nenachádza ich! Ich počet je taký nepatrný, že by ste tomu neverili. Ľudia považujú Pána Ježiša za privznešeného a preto si myslia, že s Ním nemôžu hovoriť od srdca k srdcu!!!

Láska k Bohu je studená, úcta hraničí s akousi ľahostajnosťou, ľudsky povedané: pripravujú Pánovi bolesť, keď na Neho nemyslia!

Predstavte si kruh priateľov. Jeden medzi nimi Vám dáva prednosť pred ostatnými, lepšie Vám rozumie, jeho láska uhádne, čo sa deje vo Vašej duši. Keď tento priateľ pozoruje, že je Vám ľahostajný, že s ním ani slovo neprehovoríte, že pre neho nemáte ani pohľad, ktorý by mu povedal, že aspoň v srdci má u Vás popredné miesto, istotne ho bude také správanie bolieť!

Tak je to medzi Vami a Ježišom. Vaša ľahostajnosť Ho zraňuje tým viac, lebo k Vám prechováva prednostnú lásku a očakáva primeranú lásku Vášho srdca, aby Vás mohol zahrnúť milosťami, o cene ktorých nemáte ani tušenia.

Verte tomu: záleží Mu na všetkom, čo konáte. Všetko, čo činíte, sa Ho dotýka!

Nielen, že Mu máte v srdci pripraviť príbytok, ale Ho tiež musíte prosiť, aby v ňom prebýval. Čo by prospelo, keby niekto pripravil priateľovi pekný domov, ale nepozval by ho, aby sa v ňom ubytoval. Pozvite často Pána Ježiša túžbou svojho srdca, ale predovšetkým láskou! Oprite sa spokojne o dobré Srdce Ježiša, ktorému sa klaniate.

Rozprávajte Mu všetko, ako svojmu najlepšiemu priateľovi, čo sa Vás dotýka. On Vám porozumie, On zo Svojej strany odhalí kútik Svojho Srdca, že budete vnútornejšia, ako ste!

Už dávno očakáva od Vás viac lásky vo všetkom, čo konáte. Pamätajte si: Čím viac duša Ježiša miluje, tým záslušnejšie sú pred Ním jej diela a modlitby!!!

V nebi sa odmeňuje len láska. Čo sa deje s iným úmyslom, rovná sa nule a je úplnou stratou.

Milujte Ho teda celým srdcom! Aj mne to prospieva k spásu a získava mi uľahčenie.

Obeta a láska! Do týchto dvoch slov musíte zahrnúť celý svoj život!!!

Keby ste pochopili, čo je dobrý Boh! Nebolo by obety, ktorú by ste nepriniesli, utrpenia, ktoré by ste nechceli vytrpieť, len aby ste Ho na okamih videli! Uvážte, čo toto znamená pre celú večnosť!!!

Nechajte Ho, nech s Vami točí podľa Svojho zaľúbenia a nech z Vašej strany nikdy nenarazí na odpor! Až budete tak ďaleko, až potom poznáte celú Jeho Dobrotu a pochopíte ju. Či nemá, ako neobmedzený Pán, právo žiadať od duše všetko, čo sa Mu páči, bez toho, že by jej prezradil dôvody? Prečo chcete svojim krátkozrakým rozhľadom skúmať Jeho konanie?

Modlite sa radšej na Jeho úmysly a slepo poslúchajte! Toto od Vás žiada!

Pracujte preto vážne na svojom posvätení. Zdvojnásobte svoju lásku, tešte Ho, milujte Ho za tých, ktorí Ho nemilujú, konajte zmier za tých, ktorí Ho urážajú, proste o odpustenie za tých, ktorí na to nemyslia. Pán Ježiš to od Vás očakáva. Odrieknete Mu to?

Váš odpor je pre Vás utrpením. Je to pochopiteľné, lebo boj proti Bohu, ktorý Vás chce pritiahnuť k sebe, je oveľa väčšie utrpenie, než keby ste sa Mu bez výhrady a zdráhania celkom prenechali. Za veľké obety sa nazhromaždia veľké zásluhy. Je tak málo pravých priateľstiev na svete. Ľudia sa často milujú len náladovo, zo sebeckých záujmov!

Malé ochladenie, slovo, v ktorom nie je dostatok ohľadu, rozlúči niekedy priateľov, ktorí sa zdali nerozlučnými. Príčina? Ich srdcia neboli dostatočne zakotvené v Bohu! Len tí, ktorí pretekajú vo svojom srdci láskou k Pánu Ježišovi, sú schopní dávať z toho prebytku svojim priateľom trvalo! Každé priateľstvo, ktoré nie je založené na Bohu, je prechodné, nemôže mať trvania.

Hoci je Boh taký velebný a veľký, skláňa sa rád k milujúcej duši a zamestnáva sa až do najmenších podrobností všetkým, čo sa jej dotýka.

V našej duši sú veci vnútorného rázu, ktorým rozumie len Boh a ktoré môžeme zveriť len Jemu. Boh pripúšťa, aby niektoré duše v sebe skrývali plnosť nežnej lásky, zatiaľ čo iné nie sú tak jemne založené. Toto je všetko podľa Jeho najsvätejších úmyslov! Srdce plné nežnej lásky dal tým, od ktorých žiada, aby všetku svoju lásku vlievali do Jeho klaňania hodného Srdca! On môže Svoje milosti rozdeľovať, ako sám chce.

Niektoré duše miluje zvláštnou láskou!

Telesné a duševné bolesti na zemi sú údelom priateľov Ježišových. Čím viac niektorú dušu miluje, tým väčší je jej podiel na bolestiach, ktoré z lásky k nám vytrpel.

Šťastlivé duše, ktoré prežívajú tieto prednosti!!! Je to najkrajšia cesta do neba.

Nebojte sa teda utrpenia, milujte ho, pretože Vás privádza bližšie k Tomu, ktorému patrí Vaše srdce! Nepovedala som Vám už raz, že Vám láska premení na sladkosť všetko, čo sa Vám zdá dnes ešte horké, pretože Vaša láska je dosiaľ slabá?

Neomylný prostriedok, ako rýchlo dospieť k vrúcnemu spojeniu s Pánom Ježišom, je láska, ale láska spojená s utrpením.

Keby ste vedeli, aké cenné sú pre duše utrpenia! Rovnajú sa nežným bozkom, ktoré Božský Milovník pripravuje duši, ktorú si chce najvnútornejšie zasnúbiť!!!

Posiela na takú dušu utrpenie za utrpením, bolesť za bolesťou, aby si ju celkom získal pre Seba! Potom s ňou môže rozprávať od srdca k Srdcu!!!“

Mária z Kríža:

„Aké sú tieto božské rozhovory?“

Gertrúda:

„Poznali by ste ich, keby ste len chceli. Pán Ježiš by pripravil milosti, ktorými by zaplavil Vašu dušu, len keby ju našiel otvorenú, ako si praje.

Boh chce zachrániť veľký počet duší Vaším prostredníctvom, Vaším vedením a príkladom Vášho života. Keby bol Váš život tejto úlohe na prekážku, niesli by ste zodpovednosť za všetky duše, ktoré ste mohli zachrániť a nezachránili ste.

Najlepšia modlitba, okrem svätej omše, je **K r í ž o v á c e s t a**.

Aby ste zotrvali v prítomnosti Božej, modlite sa, rozjímajte denne 14 zastavení Krížovej cesty! Pán Ježiš vidí rád, keď pamätáme na utrpenie, ktoré pre nás na Seba vzal. Na sviatky si vezmite na rozjímanie niektoré zo slávnych tajomstiev: zmŕtvychvstanie, nanebovstúpenie...

Odporúčam ľuďom, aby sa v týchto ťažkých časoch modlili ruženec.

V š e t k o rýchlo pominie!

Nepremárňujte toľko námahy na veci, ktoré jedného dňa pominú. Obráťte sa výlučne k veciam, ktoré nikdy nepominú. Keď svoje skutky konáte v Ježišovi, s Ním ozdobujete v nebi svoj trón, približujete sa o niekoľko stupienkov k Nemu, k Tomu, ktorého budete smieť pozorovať po celú večnosť, na Neho hľadiť a Jeho milovať. To by malo byť na tejto zemi Vaším hlavným zamestnaním!

Stále sa ešte dostatočne **n e n a m á h a t e**, aby ste bdeli nad svojím vnútrom a zostávali vedome v prítomnosti Božej. Skúšajte to! Pán Ježiš žiada len dobrú vôľu, ostatné obstará Sám.

Povedzte si každý deň:

Čím som napriek všetkým milostiam, ktorí mi Pán Ježiš udeľuje? Čím by som mala byť? Čím by som bola, keby som na ne bola vždy odpovedala?

V ď a č n o s ť !

Pán Boh udeľuje milosti bez toho, že by ich niekomu dlhoval. Udeľuje ich komu chce a nikto nemá právo niečo proti tomu namietat. Kto môže Pánu Bohu niečo predpisovať? Prijímajte preto pokorne milosti, ktoré dostávate, ďakujte za ne a nepátrajte po príčine vyznamenania a nezabudnite: Najmenšia nevernosť z Vašej strany, napríklad ľahostajnosť voči Ježišovi, pripravuje v Jeho láskyplnom Srdci väčšiu bolesť, než hrubá urážka zo strany Jeho nepriateľov.

Rozširujte svoje srdce, otvorte ho dokorán, Pán Ježiš tam chce vojsť predovšetkým láskou. Ježiš tam chce nájsť predovšetkým lásku. Aké milosti by ste dostali – dosiahli, keby ste boli verná! Milosti, o akých by sa Vám ani v najsmelších snoch nesnívalo! **S v ä t á E u c h a r i s t i a** musí byť pre Vás magnetom, ktorý Vás stále viac priťahuje. Musí byť stredom Vášho života. Klaňajte sa vo svojom srdci a zvyknite si na časté sväté prijímanie **d u c h o v n é !!!**

Týmto cvičením získate najbohatšie a najspasiteľnejšie ovocie. Pripravte sa na každé sväté prijímanie čo najlepšie. Pán Ježiš si chce vo Vašom srdci vybudovať svätyňu. Myslite na to večer pred usnutím a ráno pri prebudení!

Dospejte k takému vnútornému životu, že nikdy nestratíte prítomnosť Ježišovu, ani pri najrozptyľujúcejších prácach. Dospieť – pravda – k tomu znamená - bdieť nad svojim vnútorným životom.

Využite šťastlivé a sväté okamihy po svätom prijímaní, keď ste celkom jedno s Ním, aby ste uchvátili nebo. Práve vtedy môžete dosiahnuť všetko! Taká nepochopiteľná je láska Božia. Znižuje sa k úbohému tvorovi a stýka sa s ním takto ako Priateľ s priateľom! Je to okamih, kedy sa Mu máme klaňať, ďakovať, prednášať svoje prosby a uzmierovať Ho za všetky urážky, ktoré Mu pripravuje tento neblahý svet v dnešnej dobe. J e t a k ť a ž k o z r a ň o v a n ý !!!

Pamätajte často na skrytý život Ježišov vo svätostánku, kde vidíte predovšetkým Jeho lásku. Pozorujte, ako je Sám a opustený vo väčšine svätostánkov sveta.

Sotva jeden z tisícov Ho miluje tak, ako si praje byť milovaný.

V tomto okamihu by tu malo byť predsa viac ľudí, ale oni chodia okolo ešte s väčšou ľahostajnosťou, ako okolo verejného pomníka. Keby bolo aspoň viac dobrej vôle! Ak vstúpi niekto na toto sväté miesto, je s v i a t o s t n ý Z a j a t e c znovu urážaný: zlým konaním, rýchlo odbavenou modlitbou, náhlením a nepatrnou zbožnosťou.

To dostáva namiesto vďačných slov, slov priateľských, ktoré by mali vychádzať z milujúceho srdca. Koľko ľahostajnosti sa nájde aj u rehoľných osôb a kňazov. Márne čaká, že niektorá príde a povie Mu: „Milujem Ťa!“

Navštevujte Ho Vy tak často, ako len môžete. Milujte Ho za tie vlažné duše, odškodňujte Ho za toľko pohrdania. Pán je taký, ľudsky povedané: c i t l i v ý ! Myšlienka na Jeho svätú prítomnosť, malý vzlet k Nemu, nepatrná pobožnosť, to všetko Mu už pôsobí radosť!

To, že Vás smiem pri Vašich návštevách Najsvätejšej Sviatosti sprevádzať, mi umožňuje, že som milému Bohu bližšie, pôsobí mi a dáva uľahčenie!

Je pravda, že Boh dostáva v nebi nekonečnú poklonu, ale pretože je na zemi urážaný, má dostať tiež na zemi zmier a Vy ste vyvolená na to, aby ste svojou láskou podávala zmier.

Vaša možnosť a úctivá dôvernosť, akú Vám Pán Ježiš dovoľuje, majú Ho odškodniť za o p u s t e n o s ť , ktorá je na zemi Jeho údelom!!!